

Nr. 5(9)

BAZŪVE

Latvijas Neredzīgo bibliotēkas avīzīte
par notikumiem bibliotēkas dzīvē

2012. gada 7. maijs

KULTŪRA UN IZGLĪTĪBA APVIENOJAS

Gunta Bite

Projekta „Dziedot kopā, gaišāk skan!” konsultante

9. aprīlī VEF Kultūras pilī izskanēja Lieldienu labdarības koncerts „Dziedot kopā, gaišāk skan!”. Kopā tas bija pulcinājis ap 480 skatītāju, no kuriem daļa bija bāreņi, daļa cilvēki ar īpašām vajadzībām un daļa radi, draugi, atbalstītāji.

Mūsu bibliotēka šajā koncertā bija kā sadarbības partneris Valsts SIA „Rīgas Pārtikas ražotāju vidusskola” (RPRV), kas projektu bija iesniegusi Rīgas domē. Tā bija vērtīga sadarbības pieredze gan mums, gan skolas jauniešiem, gan arī pašai skolai. Prasme mijiedarboties tik dažādām jomām ar tik atšķirīgiem profesiju novirzieniem ir galvenais nosacījums veiksmīgam rezultātam. Kultūra un izglītība pirmajā brīdī šķiet atšķirīgas un nesaistāmas vērtības, taču patiesībā, tās apvienojot, rodas jauna vērtība — neformālā izglītība. Tieši neformālās izglītības pamatā ir mācīšanās caur darbu, mācīšanās caur komunikāciju, mācīšanās caur kļūdām.

Projekta darba grupā ietilpa 6 jaunieši no RPRV un viens konsultants no „Latvijas Neredzīgo bibliotēkas” (LNerB). Pateicoties Rīgas domes finansiālajam atbalstam un tipogrāfijas ADverts, „Latvijas tekstils”,

„Baltic Candles” un „Balticovo” materiālajam atbalstam, projekts noslēdzās ar labiem rezultātiem un par tiem var palielināties noskatoties *Youtube.com* vietnē publicēto Lieldienu labdarības koncerta ierakstu. Koncerta 1. daļas links ir:

www.youtube.com/watch?v=LQC7QRAyeO4

Koncerta 2. daļas ieraksts pieejams:

www.youtube.com/watch?v=EG2zbLIMm1A.

Lai cik brīnišķīgs arī bija koncerts, tomēr galvenais jauniešu iniciatīvas projekta mērķis bija atbalsts Strazdumuižas klubam. Projekta laikā tika vākti ziedojumi gan uzrunājot sabiedrību veikalā „Elvi”, Vērmanes dārzā un Esplanādē, gan koncerta laikā, gan arī caur sociālajiem tīkliem, aicinot veikt ziedojumus caur pārskaitījumu uz ziedojumu kontu. Daudzi jo daudzi cilvēki atsaucās uz aicinājumu un daudzi vēl to izdarīs, jo konts netiks slēgts un visi, kas vēlēsies turpināt atbalstīt redzes invalīdu kultūras dzīvi, varēs to darīt, izmantojot sekojošo kontu:

NVPIKS, reģ.nr. 40008163560,

Swedbanka, LV96HABA0551032567688,

mērķis: Strazdumuižas kluba tehniskā nodrošinājuma uzlabošanai.

Šobrīd ar savāko naudu varēs iegādāties pusi no plānotās tehnikas, kas arī ir labs rādītājs.

Daļai no jums droši vien rodas jautājums, kāpēc bibliotēka, kurai pašai ir

vajadzīga palīdzība, iesaistījusies projektā, kuras mērķis ir atbalstīt citu organizāciju? Uz šo jautājumu ir ļoti vienkārša atbilde: mēs palīdzam viens otram, jo esam kā viens vesels. Kā klubs, tā arī bibliotēka ir kultūras iestāde, kas rūpējas par kultūras dzīves uzlabošanu. Ne reizi vien bibliotēka ir meklējusi telpas kādam no saviem pasākumiem vai aizņēmusies no kluba papildus tehniku, lai apskatotu bibliotēkā notiekošās aktivitātes. Turklāt kā klubam, tā arī bibliotēkai ir kopīga mērķauditorija.

Ja mēs nepalīdzēsime viens otram, tad attīstību mums neredzēt. Ja turēsimies pie vecā un neskatīsimies uz citiem iespējamajiem attīstības ceļiem, tad mēs sapūsim un sagrausim. Bez šaubām, visvieglākais un drošākais eksistences ceļš ir rutīna un ierastā vide, bet bieži vien tieši

jaunais un grūtākais ir solis uz atdzimšanu. Savulaik Rainis ir teicis viedus vārdus: „pastāvēs kas pārvērtīsies”. Kultūra nav konstanta vērtība. Tā nepārtraukti mainās un bagātinās. Tāpēc ir svarīgi, ka ikdienā mēs esam gatavi uz jaunām pārmaiņām un jaunām sadarbības formām, neatkarīgi, vai tā ir pati kultūra, vai tehnika, kas nepieciešama kultūras dzīves atspoguļojumam.

Apstāsimies uz mirkli un paskatīsimies sev apkārt! Vai tā vide, kurā mēs dzīvojam patiešām ir vislabākā, bet varbūt tā ir tikai pierastākā.

Nebaidieties riskēt, nebaidieties „iziet no mājas”, jo tad, kad bailēm ieskatās acīs, tās zaudē savu seju un izzūd. Tā vietā nāk jaunas iespējas, personīgā attīstība un kultūras bagātība.

BIBLIOTĒKAS ZIŅAS

«AR DIEVU, DRAUGS...»

*Tava visdārgākā mantība
Bija šī dzīve —
Ar kaislībām, maldiem un alkām,
Kur cilvēks ir daļa no mūžīgās uguns*

Mūžībā aizgājusi mūsu kolēģe **Anita Birģele** (1956. gada 25. oktobris — 2012. gada 26. aprīlis)

Anita strādāja mūsu bibliotēkā no 1979. gada, savukārt no 1986. gada viņa bija Lasītāju apkalpošanas nodaļas vadītāja.

Visi mūsu bibliotēkas lasītāji viņu pazina un mīlēja, tāpat kā viņu mīlēja ģimene un kolēģi. Anita bija pozitīvs „nemiera gars”, kas nespēja nosēdēt uz vietas, bet bieži vien devās pasaules ceļojumos. Viņu vilināja pasaules brīnumi un svešatnes pārsteidzošais valdzinājums. Taču viņa nekad to nepaturēja sevī. Ik reizi, kad atgriezās no kāda ceļojuma, viņa stāstīja kolēģiem par piedzīvoto un

dalījās ar kādu gardumu, ko atvedusi kā daļiņu no apciemotās zemes. To varēja izbaudīt arī mūsu lasītāji, jo tika rīkoti dažādi tematiskie pasākumi, kuros Anita ar savu aizrautīgo stāstījumu ļāva pavesoties Japānā, Ķīnā, Taizemē, Indonēzijā.

Anitai bija neizsīkstoša mīlestība pret grāmatām. Viņa pārzināja saturu lielākai daļai grāmatu, kas bija viņas nodaļā. Ikviens lasītājs varēja pajautāt Anitai par grāmatas saturu un izvēlēties — viņu tas varētu ieinteresēt vai nē. Reiz «Patiesās dzīves» žurnāliste Anete Moroza, raksturojot Anitu, teica: «Mutīgā Anita noņem no plaukta mapi ar audio kasetēm un rāda — redz, viena grāmata divās audio kasetēs, bet jaunākais variants — diskos.» Tāda arī Anita bija — runātīga, kompetenta un atklāta. Paši kolēģi savukārt jokojot saka: «Anitas balsi var dzirdēt pat otrajā stāvā.»

Tagad gan pirmais stāvs kādu laiku iegrimis klusumā, jo Anita nu ieskandinās debesu bibliotēku.

*Zem aprīļa debesīm,
Zem atvadu debesīm
Klusi sakām:
«Ar Dievu, draugs...»*

Mēs visi esam sērās kopā ar Anitas tuviniekiem un izsakām visdziļāko līdzjutību.

Mēs bijām arī klāt **izvadišanā, kas notika 28. aprīlī pulksten 13⁰⁰ no Krematorijas.**

*No zilās mūžības tu skaties
Un netrūkst tev vairs it nekā —
Kā karalim, ko zelta ratos
Redz gleznā tālā, sensenā...*

Anita vienmēr paliks mūsu sirdīs kā smaidīga un pozitīva būtne.

DZEJA

Zane Rižija (Daugule)

es ar tevi netirgošos dievs
ņemšu baltu baltu krītu
kailā rokā

baltas lapas aprakstišu tā
kā to tikai akļie darīt māķ:

pirksti pāri aprakstītai lapai skrien —
visur punkti punkti punkti punkti vien

citādāka ir mana
debesīs ieiet mācēšana.
jūs pārbrauksiet dvēselei pāri
es palikšu mākonī

pastiep roku caur sienu no stikla
es gribu vēl palikt Te.
Gan kaira (bez prāta), gan tikla.
Dzīva. Un citādāk – ne.

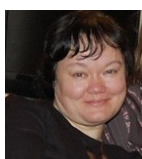
Spožums apsūbēs. Apdzisis gaisma.
Es tik un tā palikšu Te.
Tā mana griba un spēte. (ak, baisma!)
Lēc pār Upi... vien klasītes.

viss paies

viss rimsies

viss pāries —
jāņu guni
no lāstekām krauju

PIETUKA KRUSTIŅŠ

Zane Rižija
Pietuka Krustiņa krustmāte

Tautieši, izrēķiniet šādu uzdevumu:
2012-1879=? Rezultātā iegūsiet trīsciparu

skaitli. Tieši tik gadu pagājis kopš romāna iznākšanas un joprojām savu saturisko vērtību tas nezaudē.

„Es domāju, ka būtu mērniekam kaut kas jādāvina par tik brangu balli, kāda, kā dzirdams, būšot,” Bisars iesāka.

„Kādēļ vairs mērniekam dāvināt, jo no viņa nav tālāk nekāds labums gaidāms?”

Svērtelis runāja. „Mērīšanas un vērtības likšanas darbs ir beigts un pabeigts, bet goda maltīte viņam jādod pēc norunas. Tāds kungs pildīs savu vārdu, zināms, pats sev par godu. Drīzāk tad būtu jāpasniedz dāvanas lielam kungam, jo no viņa dabūsim pirkt zemi par dzimtu.”

„Tas vēl nav īsti zināms, vai zemi izpārdos lielskungs pats vai arī atdos šo darbu mērnieka cienīgam tēvam,” Prātnieks sacīja, un vaigā viņam spīdēja liela noslēpuma izzināšana. „Viņa var palikt tikpat labi liela kunga, kā arī nākt mērnieka rokās; tomēr es ceru gandrīz vairāk, ka viņa piekritīs mērniekam, jo to viņš pats ir licis man daudzkārt manīt.”

„Tad, bāliņ, vajadzētu, kā sacīt jāsaka, dāvināt abiem,” Ķencis teica.

„Tomēr, vienam allaž tiek jādod par velti,” Svērtelis pretojās, „un caur to sanāk valstīm lielas izdošanas, jo nieka nevar dot nedz vienam, ne otram.”

„Mērniekam varētu dāvināt labu krietnu naudas skapi un lielam kungam nopirkt elefantu, ko laist gaisā,” Bisars sacīja.

„Luftbalonu, mīļais draugs, luftbalonu,” tā Pietuka Krustiņš pārlaboja.

„Cits sauc par elefantu, cits par luftbalonu, un ne velns nezina, kam vēl īsti ir taisnība,” Bisars ar nepatikšanu atteica.

„Ja gribētu dāvināt, tad nebūtu visjādāvina nedz naudas skapis, nedz elefants, bet īsti svešas zemes zirgi, kuri stāv labi lielā vērtībā,” Prātnieks runāja it kā ar augstāku zināšanu.

„Bet es saku tomēr arvienu, ka valstīm pašām no tādas dāvināšanas neatlēks

nekāds labums,” Svērtelis turējās, „jo kas gan tiks tur pie pasniegšanas un pieņemšanas? Vai valstis? Kas to dos?! Tur gribēs izplāties un izspīdēt tik vienīgi pašas valsts valdības, un, ja kāds labums nāks pie dzimtpirkšanas, tad tas nāks vienīgi tik dāvanu pasniedzējiem.”

„Pie tādu dāvanu pasniegšanas varētu izraudzīt pašas valstis kādus savus visvecākos saimniekus,” Bisars pemetināja.

„Kur nu tu domā pie tā tikt!” Svērtelis iesaucās. „Tas gan būtu īsti pieklājīgi, bet nav pavisam izdarāms.”

„Iedrošinos cienīgu komiteju lūgt, lai paliek pie lietas,” Pietuka Krustiņš sacīja. „Še būtu jāizšķir šie abi jautājumi: pirmais — vai dāvanas grib kam dot, un, ja grib dot, tad — otrs: kam dot? Un trešais: ko dot? Lūdzu tad balsot... [..] Tātad ir pirmais jautājums, ka negrib dāvanu dot, pieņemts un abi pēdējie, ka grib kaut kam dot un grib kaut ko dot, atmesti.”

„Šo domu nevajaga vien tik izpaust,” Prātnieks piekodināja, „jo, ja valsts valdības to padzirdēs, tad viņas tomēr sapirks dāvanas tāpat un valstīm nenāks no viņām nekāds labums kā tik vien izdošanas.”

„Nē, par to nav nekāda bēda,” Svērtelis priecīgi iesaucās, „ierakstīsim tik tagad protokolā, ka mērniekam un lielam kungam nav jādod nedz naudas skapis, nedz elefants, ko laist gaisā, nedz arī svešas zemes zirgi, kuri stāv labi lielā vērtībā; tad valsts valdības nevarēs vairs nekā darīt, jo protokolam ir spēks.”

BAZŪNE

**VA «Latvijas
Neredzīgo bibliotēka»
bezmaksas avīze**

Izdota Braila raksta nodaļā. Iznāk reizi mēnesī.

Redaktore Gunta Bite.

E-pasts: gunta.bite@neredzigobiblioteka.lv

Mājaslapa: www.neredzigobiblioteka.lv sadaļā Pakalpojumi

Tālr. 67522131, 29137112